

Til døden os skiller

J A for pokker!

Hvad er det, der får nogle forhold til at stå fast i hvirvelvinden af skilsmisser, delebørn og knuste hjerter? Mød to par, der har været gift i en halv menneskealder og med sikkerhed kan udrydde myten om, at lige børn leger bedst. Først den hurtige reklamemand og den langsomme væver, der kun støvsuger, når de får gæster, men husker at sige, at de elsker hinanden.

AF LENE OUTZEN FOGHSGAARD. FOTO: ANITA JOSEPHINE WALES.

ALT 40/2007

Jeg giver ham plus- og minuspoint

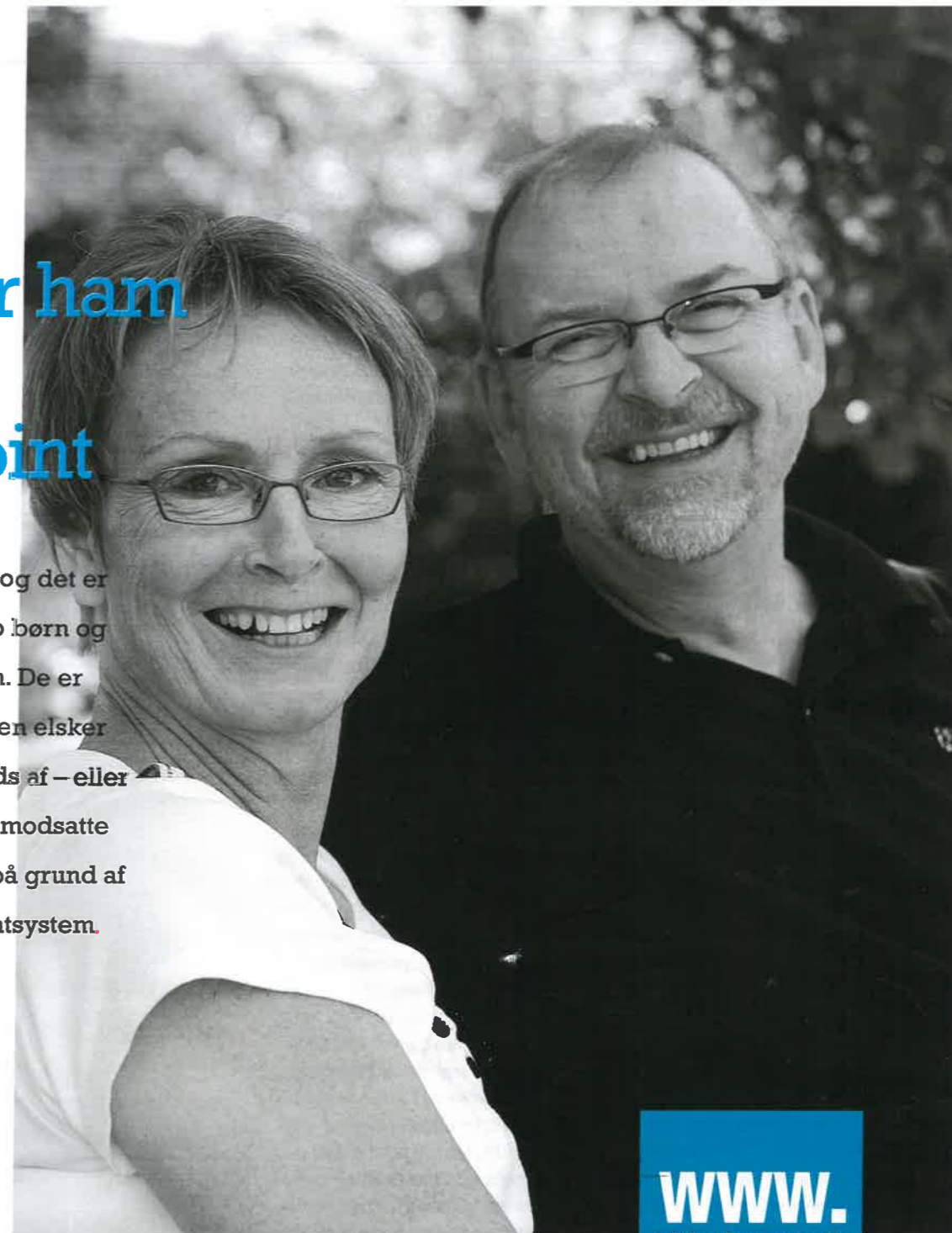
De blev kærestes i 1968, og det er nu 39 år, fire flytninger, to børn og en alvorlig sygdom siden. De er stadig lige forskellige, men elsker og ærer hinanden på trods af – eller måske på grund af – helt modsatte indstillinger til livet. Og på grund af et helt uoverskueligt pointsystem.

Flemming og Kirsten Jensen, begge i starten af 50'erne og sønderjyder, taler uafhængigt af hinanden om at være gift i en halv menneskealder. Det viser sig, at han har overtalt hende til interviewet, men hun har hele tiden været i tvivl. For Kirsten er blufærdig og rødmer let – bare vores samtale får hende til det. Men rødmen holder hende alligevel ikke tilbage. Kirsten er en fighter med en høj grad af retfærdighedssans, og som skolelærer og tillidsmand for hele kollegastaben er der konstant kæphest og hjertebørn at kæmpe for. Helst vil hun ikke udstille sit rum med sin elskede. Men så alligevel. Han vil godt, og hun oplever jo også, at hun selv opdager nye sider af livet ved at læse andres historie. Det er tidlig eftermiddag, og Flemming hører rockgruppen Little Feat på vinyl. Pladesamlingen tæller 1200 album, der hænger under

loftet i lange bogkasser. En gang om året hører han samlingen igen fra a til z, bogstaveligt talt. Flemming arbejder ikke mere. Som 53-årig, efter 26 år som betjent, er han gået på pension, jobbet blev efterhånden for fysisk hårdt. Han fik konstateret dissemineret sklerose i 1991 og er ramt af en mildere form af den kroniske sygdom, der indtil videre har gjort led og muskler stive. Sygdommen har gjort parret bevidst om at leve mere intenst, og han er uden tvivl den bedste til det,

for det ligger til hans natur. Han er ukuelig optimist og lever efter devisen: Drik kaffen nu, den bliver bare kold, hvis du venter! Livsindstillingen blev forstærket, da sygdommen ramte, og er også blevet en ledetråd for hans kone, der ellers altid har været den strukturerede. I dag er hun bedre til at slippe kontrollen, men det er ikke nemt: – Fremtiden løber ikke bare på skinner derudad, og jeg er sikker på, at jeg og Flemming havde været nogle andre, hvis ikke livet

Fortsættes næste side

WWW.
altfordamerne.dk

HVAD MENER DU?
Ved du, hvad der skal til for at få et parforhold til at vare hele livet? Eller ved du kun, hvad der i hvert fald ikke skal til? Del dine erfaringer med andre ALT for damerne-læsere – klik ind på www.altfordamerne.dk og deltag i debatten.